

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות מעשה י"ב (8) - מבעל תפילה

- ט. השלוחים הקריבו קרבנות כשמצאו את הממונה?
 בוודאי
 לא
 הקריבו רק איש אחד לקרבן
- י. מה בקשו השלוחים מהממונה?
 שידבר עם הגבור שימתין להם
 שיראה להם הדרך לתשובה
 שילך עמם למדינתם
- יא. למה היה למדינה של עשירות שמחה גדולה?
 כי הגבור הודיע להם שהוא ימתין להם עוד
 כי מצאו אלוק כזה (הממונה על האוצרות)
 שתי התשובות נכונות
- יב. מה צוה הממונה למדינה של עשירות לעת עתה?
 שיזרקו את כספם ואלילים
 שיכנעו לגבור
 שלא יקריבו קרבנות כלל
- יג. מה ענה הממונה אודות הגבור הנ"ל?
 שהוא לא גבור כלל
 אפשר הוא זה גבור (הידוע לו)
 שהוא בוודאי מכיר אותו
- יד. מה היה כשהממונה והגבור נפגשו?
 שמחות גדולות
 בכיות
 שתי התשובות נכונות
- טו. על איזה מקומות לא עבר הממונה?
 על הבעל תפילה והגבור
 על המלך והמלכה
 על החכם ועל המליץ
- טז. מה אלה לואה מהסיפור כינתיים?
 שהבעל תפילה עושה אכזיב
 שיש מחנה גדולה כשנפגשים אנשי ה...
 אחר: _____

- א. מי היה נתיירא ממי?
 הבעל תפילה מאנשים שהתפללו
 האנשים שהתפללו מהבעל תפילה
 שתי התשובות נכונות
- ב. מה גלה הבעל תפילה לאנשים שהתפללו?
 מופתים נוראים
 סדר תפלותיו וחבוריו ועניניו
 שתי התשובות נכונות
- ג. מה עשו האנשים שהתפללו כשמעו דבריו של הבעל תפילה?
 לא קבלו את דבריו
 הודו לו מאוד והלכו לדרכם
 עשו את הבעל תפילה למלך עליהם
- ד. מה עשה הבעל תפילה מהאנשים שהתפללו?
 יהודים כשרים
 צדיקים
 צדיקים גמורים גדולים מאוד
- ה. מה עשו המדינה של עשירות כשראו שהזמן שנתן להם הגבור ממשמש לבוא?
 נכנעו לגבור וזרקו את כספם
 הלכו לבעל תפילה לבקש ממנו שיתפלל
 הקריבו קרבנות לאלקותם, והתפללו אליהם
- ו. לאן שלחו שלוחים המדינה של עשירות?
 לגבור שיתן להם עוד זמן קצת
 למדינה שכולם אלקות
 לבעל תפילה שידבר שוב עם הגבור שימתין
- ז. את מי מצאו השלוחים בדרך הלוחם?
 מצאו את האנשים מהמדינה שכולם אלקות
 מצאו את הגבור והבעל תפילה ביחד
 מצאו אדם שמקלו שוה יותר מכל עשירותם
- ח. מה הראה הממונה על האוצרות של המלך לשלוחים?
 את המדינה שכולם אלקות
 הר שהיה מסודר שם אוצר המלך
 את הדרך לחרב של הגבור

בהצלחה!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישירה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: "ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יב - מ'בעל-תפלה' - שפורה רבנו נתן מברסלב זיע"א

ובדרך הלכו של הבעל-תפלה ראה שהולכים אנשים ומתפללים, ונושאים תפוחים של תפלות. ונתירא מהם, וגם הם נתיראו ממנו. ועמד להתפלל, וגם הם התפללו.

אחר-כך שאל אותם: מי אתם. השיבו לו, שבעת שהיה רוח-סערה הנ"ל, שאז נפרדו בני העולם למיניהם, אלה בחרו בזה ואלו בזה (ככל המבאר למעלה חלוקי הכתות הנ"ל). אז אנחנו בחרנו לנו לעסק בתפלה תמיד להשם יתברך, ובקשנו ומצאנו בעל-תפלה אחד ועשינו אותו למלך.

כששמע זאת הבעל-תפלה, הוטב הדבר בעיניו מאד, כי בזה הוא חפץ. והתחיל לדבר עמם, וגלה להם סדר תפלותיו ותפוחיו ועניניו.

כששמעו דבריו, נפתחו עיניהם וראו גדל מעלתו של הבעל-תפלה הזה, ותכף עשו אותו למלך עליהם, כי המלך שלהם מחל לו המלוכה, מחמת שראו שהוא מפלג במעלה יתרה מאד מאד.

ולמד עמם הבעל-תפלה הזה והאיר עיניהם, ועשה אותם לצדיקים גמורים גדולים מאד. כי הם היו מתחלה גספן צדיקים (מאחר שעסקו רק בתפלה הנ"ל), אך זה הבעל-תפלה האיר עיניהם עד שנעשו צדיקים נוראים מאד.

ושלח הבעל-תפלה אגרת להגבור הנ"ל והודיעו איך שזכה ומצא אנשים פאלו ונעשה עליהם מלך.

ובני המדינה של ממון הנ"ל היו עוסקים יותר בעניניהם בעבודתם, ככל הנ"ל. והזמן שהגביל עמם הגבור הנ"ל היה ממשמש לבוא, ונתפתחו מאד. ועשו עבודתם הנ"ל, והקריבו קרבנות וקטרת ועסקו בתפלות שלהם שהיו מתפללים לאלקותם הנ"ל.

ונספם ביניהם, שהם מכרחים (לקים עצתם הראשונה, דהינו) לשלח אל המדינה שיש בה עשירות מפלג הנ"ל, אשר לפי דעתם היו כל בני אותה המדינה כלם אלקות הנ"ל. והם יושיעו אותם בודאי הנ"ל, מאחר שכלם הם אלקות הנ"ל. ושלחו שלוחים לשם.

ובדרך הלוחם (של השלוחים) לשם תעו והלכו, ומצאו אדם שהיה הולך עם מקל, שהמקל שלו היה עולה יותר מפלג אלקותם, הינו שהמקל שלו היה עם אבנים טובות יקרים, אשר זה המקל היה שוה יותר מפלג העשירות של כל אלקותם הנ"ל (הינו בין

האלקות שבמדינתם ובין האלקות שהלכו אצלם, כי המקל היה שוה יותר מפלג העשירות של כלם). גם היה הולך בכובע, (שקורין קאפיליש), שהיה קבוע בו אבנים טובות שהיה שוה הון רב.

ותכף ומיד נפלו לפניו בכריעה והשתחויה, כי לפי דעתם היה האדם הזה אלוך על כל אלקים שלהם, מאחר שיש לו עשירות מפלג פנה.

(והאדם הזה שפגעו הוא היה הממנה על האצרות של המלך הנ"ל). ואמר להם האדם הזה: זה הוא חדוש אצלכם (בלשון תמה), בואו עמי ואראה לכם עשירות. והולך אותם אל ההר שהיה מסדר שם אוצר המלך, והראה אותם את האוצר.

ותכף ומיד נפלו בכריעה והשתחויה, כי זהו אלוך על כל אלקים, לפי דעתם (הסכלה והנבוכה, שהיה אצלם עקר האמונה הממון והעשירות הנ"ל).

אך קרבנות לא הקריבו שם (כי לפי דעתם הנ"ל שהוא אלוך על וכו', בודאי היו מקריבים את עצמן לאלוך פנה, אך וכו').

כי כשיצאו אלו השלוחים, הזהירו אותם שבדרך לא יהיו מקריבים קרבנות, כי חששו שאם ירצו בדרך להקריב קרבנות לא ישאר מהם כלום, כי אולי ימצאו איזה אוצר בדרך, אולי ילך אחד לבית-הכסא וימצא שם אוצר (והוא אצלו אלוך הנ"ל), ויתחילו להקריב את עצמן אליו, ולא ישאר מהם אחד,

עליפן הזהירו את השלוחים (הינו בני המדינה הזהירו את השלוחים) שבדרך לא יקריבו קרבנות כלל, עליפן לא הקריבו אלו השלוחים קרבנות לזה הממנה הנ"ל. אבל זה היה ברור אצלם, שהוא אלוך על כל אלקים, מאחר שיש לו עשירות עצום ורב פנה.

ונתישבו אלו השלוחים: למה להם לילך אל האלקות הנ"ל, דהינו אל המדינה שהיו עשירים מפלגים מאד, שהם אצלם כלם אלקות הנ"ל, כי הלוא אצל זה האיש בודאי יוכלו לקבל ישועה, כי הלוא זה האיש הוא אלוך גדול על כלם (לפי דעתם הרעה הנ"ל), מאחר שיש לו עשירות עצום ומפלג פנה (כפלי כפלים יותר מכלם),

עליפן בקשו מזה האיש שילך עמם למדינתם, ונתרצה להם והלך עמם. ובא למדינתם. והיה אצל בני המדינה שמתה גדולה שמצאו אלוך פנה, כי היו בטוחים

שעלידו יהיה להם תשועה בודאי, מאחר שהוא אלוך פנה (לפי דעתם), כי יש לו עשירות עצום פנה.

וצוה זה האיש (שהוא הממנה של המלך הנ"ל, שקבלו אותו בני המדינה הזאת לאלוך), שקדם שיהיה סדר מתקן ונכון במדינה לא יקריבו קרבנות כלל.

(כי באמת זה הממנה של המלך היה צדיק גדול, כי היה מאנשי המלך הנ"ל שהיו כלם צדיקים גדולים מאד, ובודאי היה ממאס מאד בכל המנהגים הרעים והשטותים של אותה המדינה. אך עדין לא היה יכול להשיב אותם מדרכם הרעה, אך צוה לעת-עתה שעל-כף-פנים לא יקריבו קרבנות).

והתחילו בני המדינה לבקש מאתו אודות הגבור הנ"ל שעמד עליהם. וגם הממנה ענה: אפשר הוא זה הגבור (הידוע לו).

והלך זה הממנה ויצא אל הגבור, ובקש מאנשיו של הגבור, אם אפשר להתראות פנים עמו. ואמרו שיודיעו לו וישאלו אותו. והלכו ושאלו אותו, ונתן רשות,

ונכנס הממנה אל הגבור. והפירו זה את זה, והיה ביניהם שמחות גדולות ובכיות פנ"ל. ואמר הגבור להממנה: תדע, שגם הבעל-תפלה הפשר שלנו ראיתו גספן, וכבר נעשה מלך (וספרו זה לזה איך נתגלגלו ובאו לכאן).

וספר הממנה להגבור, שהוא עבר על מקום המלך ועל מקום כל האנשים הנ"ל, אך על שניהם לא עבר, הינו על מקום הבעל-תפלה והגבור, על (מקום) אותם שניהם לא עבר.

ודברו יחד הממנה עם הגבור אודות המדינה הנ"ל, על שנתעו ונבוכו פליקה עד שפאו לשטותים פאלו.

השיב הגבור להממנה תשובה הנ"ל שהשיב להבעל-תפלה פנ"ל, הינו ששמע מהמלך, שמי שנשקע בתאוה זו של ממון, אי אפשר לו בשום אופן לשוב ולצאת משם כי אם על-ידי הדרך שיש להתרוב הנ"ל (שממש מקבל הגבור כח גבורתו), עלידי-זה יכולים להוציאם מזה.

והרחיבו הזמן עוד יותר, הינו שהממנה דבר עם הגבור להרחיב הזמן עם בני המדינה הנ"ל עוד יותר. ונתן להם הגבור עוד ארכא וזמן. אחר-כך מסרו סימנים זה לזה, הממנה והגבור.